

Rezati tam, kjer najmanj boli

Obiskali smo ZKO Ljubljana Center z namenom, da bi njenega sekretarja Mira Kokola povprašali, kako je videti njihovo »stabilizacijsko obnašanje« v tem trenutku. Vsi namreč vemo, da se tudi kulturi iz dneva v dan reže »tanjši kos kruha«.

– Kako boste ravnali vi, tovariš Kokol, da kljub manjšemu kupčiku denarja ne bosta trpeli kvaliteta in spodbuda za delo?

Pričeli smo s takimi ukrepi, ki utegnejo pustiti najmanj negativnih posledic. Izvršni odbor ZKO Center je za ublažitev nastalega gmotnega položaja predlagal do konca leta 1983 opustitev naslednjih nalog: šest likovno-vzgojnih predavanj »Vaša razstava«, od katerih bi morala biti tri že opravljena, pa zaradi spleta okoliščin do njih ni prišlo. Opustili bomo še nadaljnje sofinansiranje kulturne akcije v krajevnih skupnostih in z vsem tem prihranili skupaj 142.000 dinarjev.

Kulturna akcija v KS v zadnjih nekaj letih ni pokazala kakovostnih in vsebinskih premikov, njeno delovanje se

je omejevalo še zmeraj na zapolnjevanje najrazličnejših praznov in obletic, ni pa prihajalo do pravih kulturnih dogodkov. V tem trenutku se je torej ZKO odločila za žrtvovanje tistega, za kar meni, da bo najmanj osiromašilo kulturni utrip ljubiteljske kulturne dejavnosti. Občina Center ima glede na druge občine pravzaprav privilegiran položaj, saj je našemu občanu dosegljivo spremljanje obilice takih in drugačnih kulturnih prireditiv.

ZKO pa v imenu stabilizacije ne bo zmanjševala vrednosti točke za vrednotenje programov po merilih. S tem bi postavili v neenak položaj vsa tista društva in KUD v OZD, ki so predstavitev svojih programskih dosežkov načrtovali za jesensko-zimski čas leta 83. Nastopi se namreč po po-

godbi finansirajo po opravljenem delu.

Prav tako ne pride v poštev selekcioniranje sofinansiranja programov KUD v OZD, kajti večina KUD v OZD iz občine Center ima starejši, predvojni značaj ali pa so to povojna društva z nekajletnim delovanjem, ki so s svojim kakovostnim delom več kot opravičila svoje delovanje.

Pri ZKO so nam tudi povedali, da naj bi ZKO do jesenske obravnave na seji skupščine občinske kulturne skupnosti pripravila problematiko ljubiteljske kulture v naši občini.

Ponuja se vprašanje, ali je problematika ljubiteljske kulture tako žgoča in na prvem mestu res prav v tem trenutku. Res je sicer, da nam gospodarske razmere narekujejo velike vsebinske posege, torej krčenje kulturnih programov; in res je, da je tako skrčen program in finančni načrt ZKO v drugi polovici leta v najboljšem primeru komaj podlaga za načrtovanje v naslednjem in v prihodnjih letih.

GOST LJUBLJANE: SREČANJE S SLIKARKO IZ WASHINGTONA

Tromostovje v ameriški galeriji?

Srečati v starem delu mesta slikarja s skicirko v roki res ni nič posebnega; pa vendar je bilo srečanje z Lily Spandorf iz Washingtona nekoliko nenavadno. Pri delu smo jo zmotili namreč ob desetih zvečer in kaj nenavadno je bilo videti starejšo žensko, ki je slonela ob bregu Ljubljane, ob tej pozni večerni uri in ob več kot slabi svetlobi natančno prenašala v svojo skicirko detajle s pročelja pravne fakultete, pa še brez očal povrh.

»V vašem čudovitem mestu bom le dva dni, na žalost,« je dejala, »zato želim izkoristiti prav vsako minuto. Za slikarja je zlasti stari del mesta pravi raj! Ljubljana me je očarala že pred šestimi leti, ko sem bila pri vas prvič in srečna sem, da mi je zdravje dovoljevalo, da sem se spet vrnila k vam.«

Dodala je, da je bila preteklo leto kar dvakrat operirana na srcu. Vendar, z veliko volje premaga človek vse, celo bolezen. Povedala je, da so ljudje pri nas zelo prijazni, včasih kar preveč. »Saj razumem«, je dejala, »da ljudje radi opazujejo slikarja pri njegovem delu, ampak kar je preveč, je pa le

preveč! Ko sem dopoldne slikala vaše prelepo Tromostovje, so me ljudje tako obkolili, da kar dihati nisem mogla! To me je pri delu zelo motilo in tega nisem navajena. Slikala sem že po vseh delih sveta, pa kaj takšnega še nisem doživela.«

Povedala sem ji, da so znameniti »ljubljanški firbci« pač ena od značilnosti našega mesta in čeprav tega znanega izraza nisem znala prevesti v angleščino, je razumela in se sladko nasmejala.

Prijetno je bilo kramljati s to vitalno ženo, ki je velika prijateljica Jugoslavije. Z globokim spoštovanjem je govorila o predsedniku Titu. Ko sva spregovorili o naši sedanji situaciji, pa je le zamahnila z roko in dejala, da se je Jugoslavija izklopala že iz mnogo hujših težav, zato sploh ne dvomi, da se bo tudi iz sedanjih. »Kdo ve, ali bom še kdaj prišla k vam, vse je odvisno od zdravja. Toliko je še tega, kar bi rada spravila na platno...« je dejala ob koncu pogovora, nato pa se je kljub pozni uri spet posvetila svojemu delu.

LJUBKA ŠPAT

»Buhice« na delovni akciji

Na zvezni mladinski delovni akciji Sava 83 je 12. junija pričela z delom tudi pionirska delovna brigada »Boško Buha« (mladinci so pionirje – brigadirje šaljivo imenovali kar Buhice), ki so jo sestavljali pionirji (po 8) vseh glavnih mest republik in pokrajin. Iz Ljubljane smo se udeležili akcije pionirji iz občine Center.

Preden prideš v brigado, si Slovenec, Hrvat, Črnogorec itd. ko pa se vključiš vanjo, postaneš Jugoslovan. Prav zaradi tega je pionirska brigada Boško Buha edinstvena v Jugoslaviji, saj so skoraj vsa prizadevanja usmerjena v krepitev in širjenje bratstva in enotnosti.

Stanovali smo v naselju »7 sekretarjev SKOJ« 20 km od Zagreba. Tu je bilo še dvanajst drugih mladinskih brigad. Naselje je vzorno urejeno s cvetjem, drevjem in spomeniki.

Prvi dan smo se morali spoznati in urediti okolico barake. Spoznali smo tudi hišni red. Vstajali smo ob 6. uri zjutraj, še vsi krmežljavi, a nas je jutranja telovadba kmalu spravila v svet resničnosti. Sledilo je pospravljanje postelj in umivanje. Nato smo se morali preobleči v brigadirsko uniformo in kot pravi brigadirji smo pozdravili dviganje zastave. Po obilnem zajtrku smo se z avtobusi odpeljali na 20 minut oddaljeno traso. Delali smo šest ur na dan s polurnim odmorom za malico. Vrnili smo se ob 14.30. Po kosilu je bilo še obvezno ko-

panje in prosti čas za pranje perila, branje knjig, počitek itd. Od 17.–19. ure so bile organizirane interesne dejavnosti, ki so vključevale vse – od tehnike do športa.

Zvečer pa se je začel zabavni del brigadirskega življenja. Bila so različna tekmovanja (izbiranje miss in mistra naselja, najboljšega pesalca), gostovale so zabavno glasbene skupine (Boa, Plava trava zaborava, Parni valjak), koncert Daniela, ogled gledališke predstave Bombardiranje Skopja. V naselju smo imeli tudi kino, v katerem so prikazali 11 filmov. Za sprostitvev smo šli na dva izleta (Kumrovec in Tuhinjske toplice ter Plitvička jezera in Petrova gora). Naselje je obiskal tudi predsednik predsedstva SFRJ Mika Špiljak z delegati iz Koreje.

Življenje in vzdušje v brigadi je bilo enkratno. Tisti, ki so bili v začetku zadržani in nezadovoljni, so se čez tri, štiri dni živeli v živahno brigadirsko življenje. Minilo je domotožje, zaživeli smo v novih prijateljstvih!

Na koncu akcije je naša brigada dobila mnoga priznanja – najvišje priznanje naselja »7 sekretarjev SKOJ«, priznanje hrvaške mladine »Vladimir Nazor« in naslov udarna brigada.

Najtežje pa je bilo razdeliti udarniške značke. Udarnik mora biti dober delavec na trasi, aktiven v naselju in biti mora z vsemi prijatelji in tovariši. Takšni pa smo bili pravzaprav vsi! Razdeljenih je bilo 21 udarniških značk in prav toliko pohval. Nepopisno je bilo veselje, da smo bili med udarniki vsi Ljubljančani. Domov smo se vrnili ponosni – še več pa je vredna polna beležnica naslovov novih prijateljev in obljuba, da se drugo leto zopet srečamo na delovni akciji!

PETRA VEBER,
Osnovna šola Ledina,
Ljubljana Center

V. L.

Pol leta ljubiteljske kulture

Pri ZKO Center so v obdobju januar–junij uresničili naslednje naloge iz načrtovanega programa:

– Na XVI. Srečanju mladih pevcev v okviru Naše besede 1983 se je v Festivalni dvorani Pionirskega doma zvrstilo na dveh koncertih 10 otroških zborov, 5 mladinskih zborov, ena skupina za sodobni glasbeni izraz in 3 deklinski zbori srednjih šol. Na obeh koncertih je v kulturno animacijski vlogi nastopil kot gost srečanja APZ Tone Tomšič.

– Desetim zborovodjem je ZKO Center omogočila udeležbo na XI. republiškem seminarju za zborovodje pevskih zborov odraslih pevcev na temo: vokalna tehnika, interpretacija, dirigiranje. Po končanem seminarju je za vse udeležence pripravil zbor Consortium musicum javno generalko v Slovenski filharmoniji s programom enega svojih načrtovanih treh premiernih koncertov za leto 83.

– Na 1. srečanju instrumentalnih skupin v okviru »Naše besede 83« so se 15. maja v Mestnem gledališču ljubljanskem predstavili skupina tamburašev in skupina blok flavt in dve orfovi skupini šolskih kulturnih društev osnovnih šol Majde Vrhovnik, dr. Jožeta Potrča in Prežihovega Vrancea.

– Na treh prireditvah II. Srečanja gledaliških in lutkovnih skupin šolskih kulturnih društev »Naša beseda 83« so se predstavili ŠKUD Tone Tomšič, Srednja družboslovna šola Vida Janežič in ŠKUD Majde Vrhovnik.

– Na prireditvi Ljubljanskega pevskega združenja »Naši dosežki 1983« v Cankarjevem domu so uspešno sodelovali Partizanski pevski zbor, Glasbena Matica, Mešani zbor KUD SCT, Ljubljanski oktet in Medicinski oktet KUD dr. Lojz Kraigher.

– Zbor Consortium musicum je sodeloval na dveh abonmajskih vokalno-instrumentalnih koncertih s Slovensko filharmonijo in s simfoniki RTV.

– Tako kot že leta poprej, je tudi letošnje Srečanje

jugoslovanskih umetnikov baleta umetniško uravnavala ugledna baletna umetnica in podpredsednica ZKO Center Lidija Sotlar.

– Vabilu za sodelovanje na kulturnem tednu ljubljanskih srednješolcev v Cankarjevem domu z naslovom »Podobe trenutkov«, so se odzvale ŠKUD SEŠ Boris Kidrič, ŠKUD Anice Černejeve Srednje pedagoške šole, Srednja družboslovna šola Vida Janežič in Srednja upravno administrativna šola.

– 10 zborov, povezanih v ZKO Center, se je udeležilo 14. Tabora slovenskih pevskih zborov v Šentvidu pri Stični.

Nagrada

Trije člani društva »Klub devete umetnosti« so 20. aprila dobili zvezno nagrado »Andrija« za dosežke na področju stripa.

Programi v predalih

Vsa društva, povezana v ZKO Center, so bila dolžna svoje programe za leto 1984 predložiti ZKO do srede julija letošnjega leta. Kljub stalnemu obveščanju in opominjanju že od februarja naprej nekatera društva tega še niso storila, in sicer APZ Tone Tomšič, Glasbena Matica, PAZ Vinko Vodopivec, UPZ Emil Adamič, Klub Devete umetnosti, KUD Metalka, KUD Poštar.

Pri ZKO so nam povedali, da je prav zaradi takega obnašanja težko načrtovati in usklajevati celoten program ljubiteljske kulture. Poleg vseh že znanih restrikcij in težav prav ta nedoslednost še dodatno otežuje pridobivanje in načrtovanje sredstev za uresničevanje programa dela ljubiteljske kulture v prihodnjem letu.

Arkade za avtomobile

Kadar je na ljubljanski tržnici največ ljudi, parkirajo nekateri vozniki svoje avtomobile kar lepo pod arkadami. Vendar ne samo z enim kolesom, ampak čisto ob zidu, da morajo pešci hoditi po cesti.

Prisiljena hoja po cesti je že večkrat zahtevala davek. Dobro bi bilo, da bi pajek čistil tudi tržnico, roka pravice pa bi morala večkrat zatakni listič z mandatno kaznijo in morda bi bilo potem bolje.

B. POGAČNIK

DOGOVORI

Gradišče 10, p. p. 191 – Telefon 214-296, 223-510 in 223-509 – Izhaja štiri-najetnnevno – Naklada 16.500 izvodov

Izdajateljki svet:

Lojze Cepuš – predsednik, Srečo Čož – podpredsednik, člani: Ivo Bogataj, Franc Boštjančič, Tanja Keršmanec, Miro Kokoli, Stanka Marin, Franc Možina, Andrej Milnar, Ksenija Praželj, dr. Marko Polič, Ida Rebolj, Milan Stennik in Meta Verbič

Ureja uredniški odbor:

Srečo Čož, Vito Komac, Dragica Kremer, Bojan Lubej, Jože Pirc, Janko Rednek, Anka Štrukelj, Rudi Žavbi, Brane Žugej, Niko Isajevič (odgovorni urednik), Lučka Špat (urednica), Matija Čož (tehnični urednik).

Rokopisov ne vračamo.
Tisk: ČGP »Delo«, Likozarjeva 1

Ze velikim stanovanjsko-poslovnim blokom nasproti starega Roga na Trubarjevi je med terasami klonic tudi otroško igrišče. Dobro je obiskano in lepo oblikovano. Upamo lahko, da bo tako ostalo dalj časa